
Baják Zsuzsanna (Susy Berg)**Igazgyöngy**

Mint ezersugarú égi fény,
szívből jövő e költemény,
mint az igazgyöngy.
Ó, szemembe szökken a könny...

Igazgyöngy, kincset ér,
amelyet másra nem cserél,
szíve mélyén tovább él,
kinek szívem valamit ér.

Igazgyöngy, mély-puha ágyban,
tenger mélyén, leányruhában.
Roppan a kagyló, nehéz a súly,
s az igazgyöngy elgurul...

Végtelen, hűvös óceán mélye,
sodródik a gyöngy, mélyre, mélyre...
Majd egy nagy hullám hátán
utazik, nem látván
hova...
Nem látod?
Partot ért már,
ott csillog a homokban!
Reád vár!
Tartod kincsként a karodban...

Íme, az igazgyöngy!
Továtűnik minden könny.
Az emlék örökre megmarad,
a tenger ismét magával ragad
Gurul, gurul...
El nem tűnik már váratlanul.
Suttogja:
Az igazgyöngy én vagyok,
holdsugaras csöndben,
tengerparti szélben
engem dobáltak a hullámok...